

Eerste Kamer der Staten Generaal
Vaste commissie Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Geachte Commissieleden,

Aerdenhout, 22 oktober 2014.

Vruchteloos schreef ik de SZW commissie van de Tweede Kamer aan inzake de bezwaren van de wetsvoorstellen FTK.

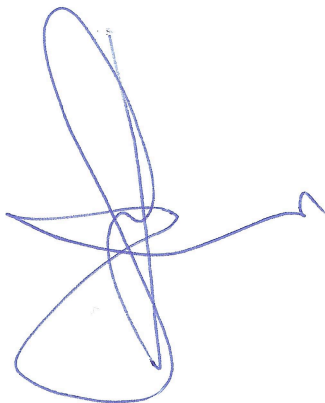
Als actuaris met specialiteit in de uitvoering van pensioenregelingen en ICT maak ik mij zeer ernstige zorgen over deze wetsvoorstellen. Zo dreigen de pensioenfondsadministraties verdubbeld te worden maar wordt er ondertussen door de Staatsecretaris gesteld dat er geen meerkosten zijn hetgeen echt geen juiste informatie is. Niet dat ik negatief ben op elk onderdeel, met wat schaven en een verruimde invoeringstermijn tot 1-1-2016 ben ik zelfs positief. Maar zonder dat schaven en invoering per 1-1-2015 ben ik zeer negatief! Dat gaat zeer slecht werken voor pensioenfondsen en is gewoon onuitvoerbaar c.q. leidt tot exorbitante kosten voor die pensioenfondsen.

Ik heb dat de SZW commissie van de Tweede Kamer met begeleidend schrijven proberen duidelijk te maken maar vermoed dat deze zorgen niet zijn aangekomen en het geheel te politiek is geworden om te benaderen vanuit een gezond verstand. Komt nog bij dat het natuurlijk geen eenvoudige materie is en ook kennis vergt van de huidige praktijk hetgeen maar weinigen gegeven is. Naar ik hoop vinden mijn bezwaren bij u wel gehoor.

Tot nadere uitleg gaarne bereid,

Hoogachtend,

Alec Balledux AAG

Geschreven op persoonlijke titel. Werkzaam bij FTE Actuarieel.

Pensioenfondskillers

Wetsvoorstel nFTK jaagt pensioenfondsen op hoge kosten en onredelijke overgangstermijn leidt tot onuitvoerbaarheid. Pensioenfondsen zullen dankzij het wetsvoorstel nog sneller worden geliquideerd.

1) Niet proportionele fiscale eisen aan de pensioenfondsadministratie komen neer op een verdubbeling van de administratieve lasten. Staatssecretaris Klijnsma wenst namelijk op voordracht van de fiscus dat voortaan ook de niet-gekorte pensioenaanspraak c.q. de achterstand daarop wordt bijgehouden. Tot op heden doen pensioenfondsen dat niet omdat ze het zgn open systeem hanteren. De achterstand bijhouden zou moeten voor inhaalindexatie -die er met al deze maatregelen het komende decennium toch niet in zit- die dan niet meer zou mogen belopen dan die achterstand. De fiscus leunt op een strikte uitleg van art 18d1 wet LB hetgeen dan leidt tot een voorschrift voor een gesloten systeem, waarmee deelnemers dus alleen maar de negatieve risico's krijgen (fiscaal gezien mag je wel pech maar geen geluk hebben). Als de werkgever niet meer bestaat kan dit verder in gunstige situaties tot belachelijk hoge dekkingsgraden leiden omdat er immers geen bestemming is voor het overschot.

Dat zou betekenen dat er niet alleen per individu maar ook per soort aanspraak één bijkomt. Dat is een verdubbeling voor iets dat toch al immoreel vanwege de eenzijdige risicoverdeling is. Over kosten waar pensioenfondsen met zo'n schaduwadministratie mee worden opgezadeld rept het wetsvoorstel niet. Die zouden nihil zijn, een gotspe. Het gesloten systeem zoals de fiscus nu wil voorschrijven is ook niet altijd rechtvaardig, zoals bij ingekomen waardeoverdrachten waar de informatie over kortingen afwezig is.

Mijn dringend advies; niet doen. Pas gewoon artikel 18d1 wet LB aan zodat duidelijk is dat open indexeringssystemen, zoals nu al decennia toegepast, toegestaan zijn onder de voorwaarde dat ze *gemiddeld* gesproken niet tot bovenmatigheid leiden.

2) De nieuwe UFR methodiek is ten minste 10 jaar ingebakken ellende door voorzienbaar steeds lager wordende UFR. Zeker op jonge fondsen zal dit sterke invloed hebben. Er zijn bovendien voldoende technische redenen om deze internationaal afwijkende methodiek af te wijzen. Niet doen dus.

3) De opgenomen mitigering van pensioenkortingen leidt tot extra soorten pensioenaanspraken, namelijk tijdelijk dalende al dan niet uitgestelde pensioenen. Als men b.v. een korting van 10% over 10 jaar uitspreidt, daalt de voorziening niet direct met de volle 10%. Daar wordt gemakshalve maar steeds van uitgegaan maar een actuaris zet daar zijn handtekening niet onder. Tenslotte is een ingegaan ouderdomspensioen dan pas na 10 jaar op dat 90% niveau. Waar dienen in die tussentijd de hogere uitbetalingen boven het 90% niveau vandaan te komen? Juist, die behoren in de voorziening opgenomen te zijn. Wil men dus de correcte voorzieningen kunnen berekenen, dan zal men nieuwe pensioensoorten moeten bijhouden, zoals een nog 4 jaar uitgestelde en dalende en dan nog 6 jaar dalend ingegaan ouderdomspensioen. Vergeet ook het vaak gekoppelde nabestaandenpensioen niet. Ook dit is een regelrechte aanslag op de pensioenadministratie. Hier zouden expliciet

ramingen van de voorziening boven het gekorte niveau moeten worden toegestaan. Dit kan in lagere regelgeving worden uitgewerkt maar is wel voorwaarde sine qua non.

4) Jaarlijks moet een haalbaarheidstoets worden verricht, waarvan de eisen bedenken nu al langer heeft geduurd dan dat de pensioenfondsen de tijd krijgen om straks deze niet eenvoudige programmatuur daarvoor te ontwikkelen. Ook de 24 september 2014 bekend gemaakte gegevens zijn daarbij nog onvoldoende om te gaan bouwen. Tenslotte zouden de resultaten van de haalbaarheidstoets al in de ABTN van 1-7-2015 verwerkt dienen te zijn, een volstrekt onhaalbare zaak. En juist die ABTN zal belangrijke keuzes bevatten die gaan bepalen of er al dan niet sprake zal zijn van vervreemding van eigendom. In het verleden is al teveel blind achter de uitkomsten van ALM studies aan gelopen. Nu gaat de overheid dat voorschrijven?! Pensioenfondsbestuurders worden zo de marionetten van een ALM spel. Wel is positief, dat gewerkt zal worden met voor alle fondsen gelijke scenario's, een van de weinige lichtpuntjes in het wetsvoorstel.

De aanvangstoets schiet te ver door. Wat is de zin van uitkomsten over bijvoorbeeld 80 jaren uitgaande van een fictieve dekkingsgraad met gefixeerd beleggingsbeleid als men weet dat eens in de 3 tot 5 jaar het beleggingsbeleid wordt herzien en het logisch is dat er een geheel andere beleggingsmatrix hoort te gelden als iedereen allang met pensioen is? Studeerkamer vondsten.

Twijfels over de stilletjes in te voeren de facto LAM voor het "nog-langer leven dan verwacht" risico heb ik ook. Is adequaat en expliciet getoetst of LAM wel juridisch aanvaardbaar (proportioneel) is? Ik kwam het niet tegen.

Tenslotte krijgt zo een bestaande werkgevers-toezegging een clause van aanspraakvermindering met terugwerkende kracht in de kleine lettertjes dankzij de overheid. Er is en was wel degelijk een goed alternatief waarvoor men niet koos uit hoofde van kostenbesparing. Die rekening wordt nu door de overheid bij de deelnemers gelegd. Tenslotte kan de werkgever (het was tenslotte zijn ongeclauseerde toezegging) dan wel het fonds ook het nog-langer leven risico op de bestaande portefeuille onderbrengen bij een herverzekeraar (zoals Delta Lloyd recent deed) en kan LAM alleen voor nieuwe toezeggingen die die clause vanaf het begin bevatten worden ingevoerd in plaats van het volledig ingrijpen op het eigendomsrecht van al opgebouwde aanspraken. Daarmee loopt de overheid wel degelijk een juridisch risico.

Laten we hopen dat u en onze volksvertegenwoordiging onderkent, dat dit zo niet kan. Het wetsvoorstel dient op onderdelen afgewezen te worden, zeker de door de fiscus geëiste schaduwadministratie door gesloten systematiek en de aangepaste UFR methodiek. In elk geval dient een veel ruimere termijn aan de fondsen gegund te worden om e.e.a. in te voeren. De andere door mij genoemde punten nopen tot bezinning.

Willen we dit wel zo overhaast met zijn allen invoeren en begrijpen we dat e.e.a. tot het einde van DB toezeggingen en een versnelde liquidatie van pensioenfondsen zal leiden en het Wetsvoorstel daarom in ongewijzigde toestand zal leiden tot juist het tegengestelde van wat het stelt te beogen?